

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

4.3 De liefde van de mens naar God.

De twee grootste geboden.

Luk 10:27 *Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.* Identieke teksten staan in Matt 22:37-38 en Marc 12:30.

Deze tekst is een aanhaling van Deut 6:5. De verzen spreken nog van een “*gij zult ..*”. Maar voor ons, gelovigen uit de heidenen, is het “*gij zult ..*”, toch eigenlijk helemaal verandert in “*ja, ik wil niets liever dan...*,” althans zo zou het moeten zijn. Wij willen God liefhebben met alle middelen die ons ten dienste staan. Het vindt plaats uit het binnenste van ons hart, uit het diepste van onze ziel, met alle kracht die we hebben en daarbij moeten we vooral niet vergeten om ons *gehele* verstand in te schakelen.

2 Kron16:9 *Want des Heren ogen gaan over de gehele aarde, om krachtig bij te staan hen, wier hart volkomen naar Hem uitgaan.* Het woordje “volkomen” betekent niet alleen volledig of geheel, maar ook veilig, vreedzaam, volmaakt en tevreden. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar wij mensen slaan meestal door van het ene uiterste naar het andere. Of we zijn zo vol passie en emotie voor God dat we ons verstand voor een groot deel uitschakelen of we zijn veel te beredenerend en onderdrukken onze emoties. God roept ons echter op om alle bronnen die ons ten dienste staan te gebruiken. Alle bronnen die we bezitten, mogen en kunnen we aanspreken om onze liefde naar God zichtbaar te maken. Nu is het vaak zo dat *wij denken te weten* op welke wijze we God het best kunnen liefhebben. Daar hebben we allerlei verklaringen voor die we gebruiken en aanhalen om onze liefde te uiten. We zingen tot God, we bidden tot God, we heffen onze handen omhoog naar Hem, we leven netjes en gaan wekelijks naar de dienst enz. Dat is allemaal prima in orde, daar is niets mis mee, maar weten we ook wat God zegt over de wijze waarop *Hij wil* dat we Hem liefhebben? Hebben we daar wel eens over nagedacht? Laten we dat eens nader onderzoeken. Misschien gaan we ontdekken dat onze zienswijze niet helemaal met die van God overeenkomt. Volgen wij God of volgen wij toch nog op veel gebieden de leer en traditie van onze verschillende geloofsgemeenschappen? Hand 5:29 *Wij moeten God meer gehoorzamen dan mensen.*

We hebben hierboven Luk 10:27 aangehaald. Het vers ervoor luidt: *Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij?*” Zouden we ons deze vraag ook eens moeten stellen?

Hoe lezen wij wat er staat geschreven?

Een voorbeeld. Joh 21:15-22. Het gaat over Petrus wanneer Yeshua hem tot drie keer toe de vraag stelt: “*Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief?*”? Petrus wordt bedroefd dat Yeshua dat drie keer vraagt. En drie keer antwoordt Petrus: “*ja Here, Gij weet dat ik U lief heb*”. Tot twee maal toe zegt Yeshua tegen Petrus: “*volgt gij Mij*”. Zullen we eens gaan kijken hoe vaak in de bijbel Yeshua aan ons vraagt of *wij* Hem lief hebben. Ook wij zeggen dat we Hem liefhebben en ook tegen ons zegt Hij: “*Volgt gij Mij*”. Doen we dat ook? Volgen we Hem of onze kerk? Misschien is het raadzaam om de volgende vraag er meteen achteraan te stellen: “*hebben wij God waarlijk lief?*” Ook wij zullen, net als Petrus antwoorden: “Gij weet dat ik u liefheb.” Als we denken en zeggen dat we God lief hebben, zou dat moeten blijken uit ons gedrag en onze reactie op *zijn liefde*. In het evangelie van Johannes, maar ook op andere plaatsen, staat duidelijk omschreven hoe God aangeeft dat wij onze liefde voor Hem kunnen tonen.

Liefde en de beantwoording van liefde?

We gaan meerdere teksten onder elkaar plaatsen, waarbij we de kernwoorden onderstrepen die voor ons, in dit verband, belangrijk zijn.

Joh 14:15 Wanneer gij Mij lief hebt, zult gij mijn geboden bewaren.

Joh 14:21 Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij lief heeft.

Joh 14:23 Indien iemand Mij lief heeft, zal hij mijn woord bewaren.

Joh 15:10 Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde.

Joh 15:14 Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet wat Ik u gebied.

Dit zijn woorden die Yeshua spreekt nadat Hij met de apostelen het laatste avondmaal genoten heeft. Hij geeft dan nog een aantal bemoedigingen en lessen die erop gericht zijn om hun geloof te versterken en op te bouwen.

1 Kor 7:19 Besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wél het houden van Gods geboden.

1 Joh 2:3 En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen, indien wij zijn geboden bewaren.

1 Joh 2:5 wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods.

1 Joh 5:2 ... wanneer wij God lief hebben en zijn geboden bewaren.

1 Joh 5:3 Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren.

2 Joh 6 En dit is de liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen.

Op 3:8 ...maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend.

In Op 12:17 en 14:12 wordt gesproken over gelovigen die de geboden **Gods** en het geloof in Yeshua bewaren of daarvan getuigen.

Dit is slechts een kleine greep uit de vele verzen in het Nieuwe Testament, die het *lief hebben van God* telkens koppelen aan het bewaren en onderhouden van *zijn geboden of zijn woorden*. Wanneer bepaalde verzen vele malen herhaald worden, zouden wij daar toch extra aandacht aan dienen te besteden. Maar hééft dat ook onze speciale aandacht? Als we God daadwerkelijk liefhebben met alles wat ons gegeven is, hoe bewijzen we dat dan? Juist, door het bewaren en onderhouden van *zijn geboden*. Het één is onlosmakelijk verbonden met het ander. Je zou kunnen zeggen dat het onderhouden en gehoorzamen aan de geboden van God een wezenlijk kenmerk is van de liefde van zijn volgelingen. We moeten dus in de bijbel gaan lezen en zoeken wat daar staat over Gods geboden. Wij denken misschien dat we Gods geboden kennen en ook toepassen, maar is dat zo? Ongetwijfeld zijn er een aantal geboden die we houden en naleven, maar hoeveel geboden houden we niet? En hoeveel zogenaamde “geboden” houden we wel, die niets met Gods geboden te maken hebben, maar geboden van mensen zijn? Op welke manier hebben wij God lief? Wat doen wij om in Gods liefde te blijven, bewaren wij inderdaad zijn geboden? Zijn wij Zijn vrienden, Joh 15:14? Joh 15:10? Veel gelovigen stellen zich tevreden met wat ze leren of horen van hun predikant of voorganger en nemen vrijwel alles voor zoete koek aan. Ieder van ons heeft echter een eigen verantwoordelijkheid. Als u bovenstaande verzen leest, die over de liefde van God en zijn geboden gaan, vraagt u zich dan nooit af of u Gods geboden of Gods woorden wel naleeft? Als u ook vindt dat Gods woord de waarheid is, Joh 17:17 waarom wijken veel christenen er dan op een aantal punten vanaf? Misschien denkt u waar gaat dit over? Waar wijk ik dan van Gods woord af? Ik zal u een beetje op weg helpen.

Enkele voorbeelden.

Waar in de bijbel lezen we dat de sabbat (zaterdag) vervangen is door de zondag als rustdag? Waar vinden we de datum waarop Yeshua geboren is en dat we de geboorte van Yeshua

moeten vieren, nog wel gedurende twee dagen? Waar vinden we, dat we de opstanding van Yeshua moeten vieren, ook twee dagen lang? Waar vinden we, dat we hemelvaartsdag moeten vieren? Zo zijn er nog veel meer dagen, denk bijvoorbeeld aan Allerheiligen en Allerzielen. Waar staat dat je als baby gedoopt moet worden? Waar wordt er gesproken over belijdenisvoorschriften? Waar staat dat een vrouw mag onderwijzen in de samenkomst van de gemeente. Waar staat dat twee mannen of twee vrouwen met elkaar een huwelijk kunnen sluiten? Dit zijn zaken die nergens staan, maar die door veel “kerken” gehandhaafd of ingevoerd zijn of worden. Deze lijst kan trouwens nog met meer zaken aangevuld en uitgebreid worden. En wat staat ons nog te wachten nu langzaam aan de waarden en normen verdwijnen? Toch zegt vrijwel elke christen dat zijn geloof in overeenstemming is met wat de bijbel zegt. Na de voorbeelden die we aangehaald hebben, kunt u daar zelf een oordeel over vellen. Ja, maar veel zaken zijn achterhaald, zult u misschien aanvoeren. De tijd is veranderd en de cultuur en de mode en de techniek enz. Maar dan vraag ik u: hebben we dan een vrijbrief om naar willekeur te bepalen wat nog wel van toepassing is uit Gods woord en wat niet meer? En wie is degene die dat dan bepaalt voor ons? Jes 55:8-9. Hebben wij wellicht toch meer liefde voor God overeenkomstig onze eigen denkbeelden en regels, dan volgens Gods aanwijzingen? **Als** je Yeshua waarlijk lief hebt, dan volg je *Hem*, dan volg je zijn geboden, zijn woorden. Wij behoren niet de geboden en de tradities die door mensen ingesteld zijn te volgen. We hebben leren bidden: *Uw wil geschiedde op aarde....* Waarom volgen we dan vaak de wil van mensen in plaats van Gods wil?

1 Joh 3:18 zegt dat we moeten lief hebben niet met woorden, maar met daden en in waarheid! Doen we dat? Nadat we begrepen hebben hoe lief God ons gehad heeft, willen we Gods liefde toch beantwoorden. We hebben inzicht gekregen in het herstelplan van God voor de mens. We hebben het eerste onderwijs aangaande Christus ondergaan en ons eigen gemaakt, Heb 6:1a-2. Nu dienen we te gaan groeien en ons te richten op het volkomene, Heb 6:1b. De liefde van God heeft ons geraakt en gegrepen. Uit liefde en dankbaarheid willen we die liefde van God beantwoorden. Maar laten we dat dan doen op de wijze die Hij van ons vraagt. Wij dienen toegerust te worden en opgebouwd te worden en te groeien naar de *eenheid* des geloofs en de volle kennis van de Zoon van God, Ef 4:13.

Alles wat groeit verandert. Of dat dit ook bij veel gelovigen zo is, weet ik niet, maar ik twijfel daar wel eens aan. We blijven vaak volharden in de niet bijbelse tradities die ons geleerd zijn. Ook al lezen en leren we dat Gods geboden niet altijd in overeenstemming zijn met wat de kerk leert, dan houden we toch vast aan de kerkelijke leer. Hebben wij God dan wel waarlijk lief? Als we dat met de mond belijden, zouden onze daden daarvan moeten getuigen door het onderhouden van zijn geboden. Gods woord geeft het zo duidelijk aan in Ef 4:15-16 *Maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het Hoofd is, Christus.* Belangrijk in dit vers is de vermelding dat je in liefde groeit. Er is echter wel een voorwaarde aan verbonden, namelijk, je aan de waarheid houden. We weten dat de bijbel elders zegt, Joh 17:17 *uw woord is de waarheid.* Als wij ons niet aan de waarheid houden, kunnen we dan wel groeien in liefde? Wanneer wij er geen ernst mee maken om dat woord te onderzoeken, te bestuderen dan wordt het een stuk moeilijker om je aan de waarheid te houden. Judas geeft een soort gelijk advies. Juds 20 *bewaar uzelf in de liefde Gods door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof* Opbouwen doen we door Gods woord tot ons te nemen, ons eigen te maken en in praktijk te brengen. Laten we daarom ook het advies van Petrus niet in de wind slaan, maar gaan toepassen in ons leven zo lang als het nog kan. 1Pe 4:2 *om niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God de tijd, die nog rest in het vlees, te leven.*

Wie volgt u?

Bent u van Paulus of van Petrus of van Apollos, of bent u van Christus, 1 Kor 1:12-13? Anders gezegd, bent u van de Pinkstergemeente of van de Gereformeerde of van de Hervormde kerk, of van de Adventisten, of de Baptisten of van de Rooms Katholieken of ga zo maar door. Ef 4:3-6 laat aan duidelijkheid niets te wensen over. *Wij moeten ons **beijveren de eenheid van de Geest te bewaren. Er is één lichaam, één Geest, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader.*** Als al die verschillende “kerken” aangestuurd worden door die ene Geest, dan is dat meer een Geest van verdeeldheid dan van eenheid. Het vers spreekt evenwel over de “*eenheid*” van de Geest. Het ligt dus niet aan die ene Geest, het ligt aan die verschillende kerken, die verschillend geloven, die verschillend dopen, die ieder op hun eigen wijze invulling geven aan, hoe ze God lief hebben. Is dat wat God van ons vraagt, deze gigantische verdeeldheid onder zijn volgelingen? Hoe lief heb ik God en hoe lief hebt u God en hoe reageren wij op Gods liefde? We dienen daarbij niet alleen onze liefde naar God te onderzoeken, maar ook onze liefde naar onze broeders en zusters. Voor we daartoe overgaan is het goed om de verzen uit Joh 14, die in het begin van dit hoofdstuk staan vermeld eens nader te onderzoeken.

Nemen we deze verzen serieus?

Als we kijken wanneer deze woorden gesproken werden, dan zien we dat dit gebeurde na het laatste avondmaal en dus na de instelling van de symbolen van brood en wijn. Yeshua weet wat er de komende uren gaat gebeuren en geeft in deze laatste gesprekken en gebeden met zijn discipelen, nogmaals onderwijs en troost en bemoediging en leefregels voor de periode na Zijn heengaan. Hij probeert ze opnieuw duidelijk te maken wie Hij is en hoe zijn verhouding tot de Vader is en wat de Heilige Geest is en doet, en hoe wij daaraan deel kunnen hebben. Hij had er reeds eerder met hen over gesproken en hier blijkt dat ook de apostelen voor wat betreft het leerproces herhaling nodig hadden, net als wij. Wanneer wij ons niet *beijveren* om ernst te maken met het Woord van Yahweh zal er veel onderwijs, kracht en bemoediging voor ons of verborgen blijven of verloren gaan als we denken dat we het wel weten.

Joh 14:15 **Wanneer gij Mij lief hebt, zult gij mijn geboden bewaren.**

Vers 15 begint met “wanneer, indien, als” d.w.z. aan hetgeen volgt is een voorwaarde verbonden. Echte liefde t.o.v. iemand heeft gevolgen voor de levenswijze van die persoon. Als je echt om iemand geeft, van iemand houdt, doordat je inziet en je realiseert wat die ander (Yeshua) voor je betekent en voor je doet en gedaan heeft, dan wil je er alles aan doen om die liefde te beantwoorden. Wat er in dit geval gevraagd wordt is “**de geboden bewaren**”. Bewaren in de betekenis van, *er naar leven, er aan gehoorzamen, je er aan houden, er goed op letten*. Dan volgt de belangrijke vraag, welke geboden zijn dat dan? Hier komen we verderop op terug.

Vers 15, wordt onmiddellijk gevolgd door een belofte in vers 16. Je zou kunnen zeggen: trouw wordt beloond. *En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn.* Een andere “Trooster” in de betekenis van een Voorspraak, een Helper, een Bijstand”. Dat is dus iemand die ons helpt en bijstaat in allerlei situaties, die een voorspraak is voor ons, die ons troost en bemoedigt. Heeft u ook gelet op het eind van het vers, waar staat hoe lang wij die steun en kracht ontvangen... “*om tot in eeuwigheid bij ons te zijn*”. Daar zit je aan vast, daar kom je nooit meer vanaf en dat is maar goed ook, want daar kun je altijd een beroep op doen. Wij beseffen nog niet voor de helft waar we allemaal over zouden kunnen beschikken als we maar meer op onze Leidsman gericht zouden zijn. Als we maar meer de dingen zouden zoeken die boven zijn en niet op de aarde.

Het is van wezenlijk belang om de betekenis van het woordje “andere” in vers 16 goed te begrijpen. Het is niet zo dat Yeshua nu een totaal andere persoon of andere Geest naar ons toe

zend. Het woord “andere” betekent dat hij van dezelfde (Goddelijke) Eenheid is maar in een andere hoedanigheid. Yeshua is niet meer als mens op aarde maar Hij komt terug bij ons in geestelijke gedaante. Hij is er wel maar je kunt Hem niet zien of aanraken. Je kunt Hem wel opmerken in de werken die Hij doet in je leven, in je denken, in je handelen. Het is precies zoals het staat in Joh 3:8 *De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet vanwaar hij komt of waar hij heen gaat; zo is een ieder die uit de Geest geboren is.* De wind hoor je en voel je, maar je kunt hem niet zien aankomen of weggaan. Zo krijgt de mens de andere Trooster, de Heilige Geest en we horen en voelen als het ware zijn geluid in ons hart en weten niet exact wat die Geest met ons van plan is in ons aardse bestaan, en welke route Hij voor ons bepaald heeft om dienstbaar te zijn. Dat is voor ieder een andere route, een eigen route die afgelegd moet worden. Maar als Hij een werk in ons begint zal Hij het ook afmaken.

Joh 14:17 de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

Dit vers laat ons nogmaals zien wat voor een bevoorrechte positie we innemen. Er wordt ons duidelijk gemaakt wie of wat die Trooster, Helper, Bijstand en Voorspraak is. *Dat is de Geest der waarheid.* Dat is dus iets dat ons duidelijk maakt wat waarheid is en wat niet. Het is iets dat ons menselijk verstand of bewustzijn of ziel kan leiden en sturen. En deze bovennatuurlijke Geest is niet bij iedereen aanwezig. Er staat dat de wereld Hem *niet* ziet en *niet* kent. Maar wij wel, want Hij is *bij* ons en *in* onstenminste... wanneer gij Mij lief hebt en mijn geboden bewaart. Ieder van ons “zou dus kunnen weten” wat waarheid is, indien wij ons laten leiden door de Geest en wanneer we niet alles voor zoete koek aannemen wat ons wordt megedeeld of voorgehouden, hoe goed bedoeld ook. Weet u nog: “zij onderzochten dagelijks de Schriften of de dingen zo waren”, Hand 17:11! Dat is het kenmerk van de ware gemeente en de ware gelovige. 1 Tim 4:16 Ziet toe op uzelf en op de leer 1 Kor 3:10 ...maar *ieder* zie wel toe *hoe* hij bouwt.

Yeshua zegt in Joh 14:18: *Ik zal u niet als wezen achterlaten. “Ik kom tot u”,* het initiatief gaat van Hem uit. Eerst roept Hij ons en als wij daar positief op reageren, komt Hij tot ons. Hij is bezorgd over de zijnen en doet er alles aan om ons te leiden en te onderrichten en veilig thuis te brengen. Wezen zijn zij, die zonder vader of leraar of gids door het leven moeten. Dat zijn wij dus niet want wij **hebben** een Vader, een Leraar, een Gids (Leidsman), zouden we dat toch maar beter beseffen en er op vertrouwen en vooral ons er door laten leiden.

Vers 19 *Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven.* De mens Yeshua is kort nadat Hij deze woorden gesproken heeft, gestorven. Maar Hij is opgestaan en leeft, dat is het goede nieuws, Hij heeft de dood overwonnen, Hij is ons voorgedaan, in alles. Dat is onze hoop, onze vreugde onze blijdschap, onze vrede en onze zekerheid. Hij is ons alles. Zonder Hem is er alleen maar de dood. Met Hem zullen we leven zegt het vers. De wereld zal Hem niet meer zien, voor hen is Hij gestorven en niet meer aanwezig. Maar voor ons, gelovigen, is er het verslag van zijn volgelingen, waar Hij nog veertig dagen na zijn opstanding aan verschenen is om hen te onderwijzen en te bewijzen dat Hij daadwerkelijk de dood heeft overwonnen. Door hun woorden geloven wij en weten wij, dat ook wij leven in en door Hem. Hand 13:30-31 *Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt en Hij is gedurende vele dagen verschenen aan hen, die met Hem van Galilea naar Jeruzalem opgegaan waren, die thans getuigen van Hem zijn bij het volk.*

Joh 14:20 *Te dien dage zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in U.* Als je dat weet, als je daar van overtuigd bent, als je dat geloofd, als je daaraan niet twijfelt dan

beseft je dat Yeshua en Yahweh en wij, de gelovigen, met elkaar verbonden zijn doordat Hij in ons is en wij in Hem. Wij maken deel uit van die “*Ik ben, die Ik ben*”. Dat is een belofte, ook al zien we dat niet met onze ogen, maar het is een feit. Die verbondenheid ervaar je in je dagelijks leven. Het zal volledig geopenbaard worden bij Zijn terugkomst. Wees ervan overtuigd, twijfel er niet aan, laat Yeshua zijn werk in ons doen, want uit onszelf kunnen wij niets. Als je dat erkent ervaar je dat in je leven.

In de volgende verzen krijgen we met iets andere woorden een herhaling van wat reeds gezegd is en die herhaling is kennelijk nodig omdat wij er nogal gemakkelijk overheen lezen of aan voorbij gaan.

Vers 21 *Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij lief heeft; en wie Mij lief heeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem lief hebben en Mijzelf aan hem openbaren. Als je er dus ernst mee maakt om die geboden te hebben, te houden, te bewaren, te onderhouden, je eigen te maken, er naar te leven.... dan laat je zien, dat **jij** het bent, (“*die is het*” staat er), die Yeshua lief heeft. Dit “hebben en bewaren” is dus een zichtbaar teken van jouw liefde naar God. Het gaat om het gehoor geven en gehoorzamen aan Gods wil, aan Gods voorwaarden. En opnieuw volgt een belofte als er aan de voorwaarde is voldaan. Want van zulke mensen houdt Yahweh en van zulke mensen houdt Yeshua en Hij zal zich dan aan u en mij bekend maken. Geloof dat nou maar want zo is het, zo staat het opgetekend. Van de beloftes van mensen kunnen we zelden zeker zijn, maar aan de beloftes van Yeshua hoef je niet twijfelen, Hij is de Waarachtige en de Getrouwe. God wil zich aan ieder bekend maken en zijn volgelingen steeds meer openbaren over zijn persoon over zijn plan over zijn “leer”. Alleen zij die ook willen luisteren en gehoorzamen zullen meer en meer inzicht krijgen in de wijsheid Gods. De geboden van God in je leven toepassen vormen een wezenlijk onderdeel van die openbaring.*

Vers 22 *Judas, niet Iskariot, zeide tot Hem; Here en hoe komt het, dat Gij Uzelf aan ons zult openbaren en niet aan de wereld?* Het is een geweldige troost en bemoediging voor ons, want Judas vraagt iets wat eigenlijk al geweten had kunnen worden. Yeshua stuurt de Helper, Trooster, Voorspraak in Zijn plaats om te laten zien dat Hij leeft en de wereld kan die Helper niet ontvangen, dat hebben we net gelezen, omdat ze Hem niet kennen en niet zien. Maar er is nog een reden, namelijk omdat de wereld *zijn* geboden niet bewaart. De gelovigen, die zijn geboden wel bewaren, daar zal Yeshua zich aan openbaren en dat zal voor eenieder op een andere manier gebeuren en ervaren worden in het leven. Dat is de wijze waarop God met ieder van ons te werk gaat.

We krijgen nu voor de derde keer een herhaling van hetzelfde thema om voor diegenen onder ons die het nog niet aanvaarden of geloven willen, nogmaals duidelijk te stellen dat wat Yahweh betreft de beloftes duidelijk zijn, maar dat er van ons gevraagd wordt om met onze vrije wil een duidelijke keuze te maken.

Vers 23. Indien iemand Mij lief heeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem lief hebben en wij zullen tot hem komen en bij hem wonen. Als je Mij(Yeshua) dus echt lief hebt, zegt dit vers, dan onderhoud je de geboden, met als gevolg dat Yahweh van u en mij houdt en Vader en Zoon zullen woning maken in ons. Zij gaan leven door ons, niet meer ik leef, maar Yeshua leeft in mij. God openbaart zich dan in en door mij en door u, ongelofelijk!! Wat een uitverkiezing, wat een leven om dankbaar voor te zijn en daarvan en daarmee te getuigen van Hem die ons lief heeft. In Gal 1:15-16 beschrijft Paulus datzelfde gebeuren. God wil zich in ons openbaren en dat kan als wij Hem lief hebben en **zijn** woorden bewaren.

Dit is in het kort een uiteenzetting van de verzen zoals Johannes ze voor ons opgetekend heeft. We zouden al de teksten kunnen uitwerken die we onder elkaar gezet hebben aan het begin van dit hoofdstuk, maar we zouden even zovele keren tot dezelfde uitleg komen.

Mocht u denken dat de combinatie van God liefhebben en zijn geboden bewaren alleen in het Nieuwe testament voorkomt, geef ik nu een aantal verzen uit het Oude Testament.

Ex 20:6 *en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden bewaren.*

Zie verder: Deut 5:10; 7:9 en 11:1. Jozua 22:5. Neh 1:5 en Dan 9:4.

Spr 10:8a *Wie wijs van hart is, neemt de geboden aan.*

Jak 2:5 *Hoort mijn geliefde broeders! Heeft God niet de armen naar de wereld uitverkoren om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen van het Koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan **wie Hem liefhebben.***

1 Joh 4:8 *Wie niet lief heeft, heeft God niet leren kennen. Liefhebben is dus een wezenlijk kenmerk van de gelovige. De afwezigheid van liefde typeert de gelovige die geen kennis van God heeft. Het zijn de ongelovigen en de schijnchristenen, deze laatste beweren wel christen te zijn maar getuigen daarvan niet. Als wij beweren volgelingen van Yeshua te zijn, moeten wij dat laten blijken door ons gedrag t.o.v. Hem en de naaste.*

Misschien kunnen we het best afsluiten met de woorden van Petrus.

1 Pe 1:8-9 *U hebt Hem lief zonder Hem ooit gezien te hebben; u gelooft in Hem zonder Hem nu te aanschouwen. Maar u juicht van onuitsprekelijke, hemelse vreugde, omdat u wordt gered. Dat is immers het doel van uw geloof.* Dit zou onze overtuiging en onze handelswijze moeten zijn. En anderen zouden aan ons moeten kunnen zien hoe vreugdevol we daarom zijn.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; wantdoor dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.